ANUL VI. — No. 1426

EDIŢIA A DOUA

MARŢI 2 FEBRUARIE 1893

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postal
Un an în ţară 20 lei; în străinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCURESTI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE.

din Străinătate, direct la administraţie şi la toate Oficiele de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . . . 3,— lei „
„ „ II . . . . . . 5,— lei „

Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel

UN NUMĔR VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
16, — STRADA ACADEMIEI, — 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
16 STRADA ACADEMIEI, — 16

Apa şi drumurile

Un poliţaiŭ monstru

Memoriile ofiţerilor

Din viata

Primul amor al lui Lascar

Bucureşti, 1 Februarie 1893.

Apa şi drumurile

Proiectul de lege al tocmelilor agricole, prezentat şi susţinut de D. Carp şi votat deja de Senat, indreptăţeşte vorbele ce am adresat, în vara trecută, pe peronul gărei de Nord, actualului ministru al domeniilor.

Aĭ câte odată —ĭ-am zis— *tendinţe democratice, dar nu trece mult, şi pare că te căeştĭ de acele tendinţe, pare că ţi-e ruşine saŭ ţi-e frică de ele, şi cazĭ într'un reacţionarism ne permis unuĭ om care are pretenţiune de a face socialism de Stat.*

Inţĕleg pe aceĭ carĭ, respingĕnd, într'un mod absolut, intervenţiunea Statuluĭ, susţin că relaţiunele dintre săteni şi proprietariĭ de moşiĭ saŭ arendaşĭ să se stabilească numaĭ pe baza dreptuluĭ comun.

Dar nu pot pricepe pe un Carp, care, admiţĕnd intervenţiunea Statuluĭ, prezintă şi susţine un proiect de lege în care Statul intervine în favoarea aceleĭ clase care nu are nevoie de protecţia luĭ, căcĭ ea poate şi ştie bine a se protege singură.

Scopul meŭ nu este de a discuta acest proiect de lege, votat nu de mult de Senat, şi pe care de sigur îl va vota şi Camera peste puţine zile, căcĭ în coloanele acestuĭ ziar s'a arĕtat, în toate amănuntele, defectuozităţile luĭ, şi spiritul de reacţionarism care a predomnit la lucrarea luĭ.

Un exemplu între multe ce aşĭ putea cita:—Săteanul avea una saŭ două zile pe sĕptămână destinate pentru lucrul ogoruluĭ sĕŭ, zile pe care nimenĭ nu i le putea lua; D. Carp a avut curajul de a-i le râpi.

Precum am zis: o intervenţiune a Statuluĭ în defavoarea claseĭ asuprite.

Voesc a arĕta astă-zĭ ministruluĭ domeniilor—dacă aceste rîndurĭ vor avea fericirea de a cădea sub ochiĭ D-luĭ Carp—o soluţiune la relaţiunile între muncitoriĭ agricolĭ şi proprietariĭ saŭ reprezentaţiĭ lor, soluţiune care ar face zadarnice tocmelile agricole impuse de Stat prin lege.

O digresiune este necesară pentru a ajunge la soluţiunea ce o propun.

In toamna anuluĭ 1864, intovărăşeam, ca prefect de Ilfov, pe Cuza Vodă, care pleca din Bucureştĭ spre Rugir oasa.

La poşta Săftica—hotarul dintre judeţele Ilfov şi Prahova—şapte saŭ opt sute de ţĕranĭ, din diferite sate, aşteptaŭ pe Domnitor.

Ajuns la acea poştă, Cuza Vodă se coborâ din trăsură, şi intră printre ţĕranĭ, pentru a vorbi cu eĭ—nu nemţeşte—ci limba lor românească.

După câte-va cuvinte schimbate intre Cuza Vodă şi ţĕranĭ, un bĕtrîn, ca de şeapte-zecĭ de anĭ, adresându-se Domnitoruluĭ îĭ zise:—ţin minte acest mic discurs, pare că l'am auzit ierĭ:—*Măria Ta! Dumnezeŭ să-ţĭ dea bine! Să trăeştĭ mulţi anĭ!* **Ne-aĭ dezrobit!!** *Fă încă un bine:* **Dezrobeşte vitele noastre!!** *dă-le islaz* (imaş) *şi apă!*

Nu pot, —rĕspunse Cuza Vodă.—*Am făcut tot ce am putut. Aveţi răbdare, va veni altul după mine şi vĕ va îndeplini această nevoe.*

Islaz, apă, şi eŭ voiŭ adăoga **libertatea drumurilor!** iată ce lipseşte populaţiuneĭ rurale pentru complecta eĭ dezrobire!

Adânc adevĕr a rostit săteanul septuagenar, când a zis luĭ Cuza Vodă: **—Ne-aĭ dezrobit! Dezrobeşte şi vitele noastre!**—strigăt de durere, care cuprinde toate nevoile ţĕranuluĭ.

Cu imaşul, cu apa, cu drumurile, proprietariĭ şi arendaşiĭ robesc pe ţĕran cu munca luĭ.

Lipsa acestor treĭ indispensabile lucrurĭ îngenunchează pe nenorociţiĭ sătenĭ la picioarele unuĭ Petrovici-Armis, unuĭ Leventis, unuĭ Haracopulo şi mulţĭ alţĭ semenĭ aĭ lor.

De ce D. Carp nu ar fi acel **altul** de care a vorbit Cuza Vodă ţĕranilor la poşta Săftica? De ce actualuĭ ministru al domeniilor nu ar isprăvi măreaţa operă începută de ultimul Domnitor Român?

De ce D. Carp, care a mărturisit, într'o şedinţă a Senatuluĭ, că este ambiţios, nu ar alipi numele seŭ la complecta dezrobire a ţĕrănimeĭ româneştĭ?

Ce loc frumos şĭ-ar câştiga în analele istorieĭ noastre!!

Ştiŭ că chestiunea imaşuluĭ e greŭ de rezolvat; dar libertatea complectă a apeĭ şi a drumurilor este uşor de obţinut.

Iată unde intervenţiunea Statuluĭ ar fi eficace pentru întreaga populaţiune rurală. Dându-i-se acum măcar apa şi drumurile, tocmelile agricole votate de Corpurile Legiuitoare devin inutile.

Putem atuncĭ intra în domeniul dreptuluĭ comun, lăsând pe muncitoriĭ agricolĭ să închee eĭ învoelĭ cu proprietariĭ şi arendaşiĭ.

Dar până când nu se vor rezolva aceste treĭ chestiunĭ — saŭ pentru moment măcar două din ele: **apa** şi **drumurile** — toate tocmelile agricole votate de deputaţĭ şi senatorĭ, fie eĭ conservatorĭ saŭ liberalĭ, nu vor fi şi nu vor putea fi de cât asupritoare pentru ţĕranĭ.

Şi iată pentru ce: — Cine va forma majorităţile în Cameră şi în Senat?

Proprietariĭ, arendaşiĭ, avocaţiĭ — şi nicĭ un ţĕran — vor vota o lege care va fi favorabilă lor, şi numaĭ lor, dovadă ultimul proiect votat de Senat, şi care va trece în Cameră tot cu aceeaşĭ uşurinţă.

Ştiŭ că, scriind aceste rîndurĭ, predic în pustiŭ, căcĭ nu este maĭ mare surd de cât acela care nu voeşte să auză, şi conservatoriĭ aŭ asurzit de tot, de când aŭ pus mâna pe putere.

Dar D. Carp, unul din rariĭ conservatorĭ inteligenţĭ, ar trebui să ştie că maĭ demn e să daĭ astă-zĭ de voe, de cât mâine de nevoe.

Astă-zĭ *refuzĭ cu mândrie.*

Mâine *veĭ da de frică.*

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

PARIS, 29 Ianuarie.—Deputatul Leydet a comunicat grupuluĭ din extrema stângă, intenţiunea sa de a interpela guvernul asupra politiceĭ generale. Grupul a recunoscut trebuinţa acesteĭ interpelărĭ, pentru a risipi echivocitatea ce a făcut să nască discursul D-luĭ Cavaignac şi de a permite majorităţiĭ să-şĭ afirme intenţiunile sale. Se crede că şi guvernul doreşte să fie interpelat; interpelarea va fi făcută şi mâine se va rĕspunde.

PARIS, 29 Ianuarie.—Ziarele consideră, în general, că judecata în afacerea Panama a fost foarte severă, maĭ cu seamă în ceea-ce priveşte pe D. Ferdinand de Lesseps.

Figaro cere graţiarea D-luĭ Ferdinand de Lesseps.

PARIS, 29 Ianuarie.—„Societatea agricultorilor Franţeĭ" a adoptat în unanimitate un desiderat în privinţa menţineriĭ stricte a tarifuluĭ vamal asupra vitelor şi dispoziţiunilor relative la vite tăiate.

PARIS 29 Ianuarie.—*Figaro* publică actul de acuzaţiune în afacerea corupţiuniĭ de la compania Panama.

PARIS, 29 Ianuarie. — D. Andrieux a anunţat că va urmări pe D. Emanuel Arène în poliţie corecţională pentru insulte.

MILAN, 29 Ianuarie.—Prima reprezentaţiune a opereĭ Falstaff a luĭ Verdi a avut un succes complet; maĭ multe scene aŭ fost bisate. Aplauzele aŭ fost foarte dese şi foarte călduroase. Execuţiunea perfectă.

INSTANTANEE

Ion G. Poenaru-Bordea

Numele lung e în raport direct cu înalţimea fisică a celuĭ ce'l poartă.

Nalt, între două vîrste, o figura comună, care nu spune nimic.

Deputat de Ialomiţa în toate timpurile şi sub toate guvernele, voieşte să treacă drept marele elector al Ialomiţeĭ, deşi locueşte în Bucureştĭ.

Trece drept liberal-naţional, cu toate acestea n'a fost destul de guvernamental sub liberalĭ şi nu e destul de opozant sub conservatorĭ.

In Cameră vorbeşte rar şi nicĭ odată în chestiunĭ care l-ar sili să ia o poziţiune fermă pentru guvern, saŭ contra guvernuluĭ. Inzestrat cu un glas rĕsunător, vorbeşte lăbărţat, rezemat cu cotul de pupitru şi nicĭ odată nu isbuteşte să culeagă aplauze, nicĭ să atragă atenţia serioasă a Camereĭ.

Odată, pe când trăia regretatul M. Kogălniceanu, a căpătat de la acesta o săpuneală zdravănă, pentru că voise să treacă drept un Caton faţă cu ilustrul luptător liberal.

Avocat, face bune afacerĭ, cum a dovedit'o procesul cioroenilor.

In alegerĭ, pune tot-d'auna candidatura câte unuĭ liberal marcant în Ialomiţa şi la vot face să isbutească Marghiloman.

Semne particulare: Mare proprietar în Dobrogea, îşĭ dă aere de protector al acesteĭ provinciĭ. E de crezut că are intinse cunoştinţĭ asupra moduluĭ cum sunt deposedaţĭ ţĕraniĭ din Dobrogea.

Fox.

O întrebare

Ştie D Lascar Catargiu, ministru de interne, şi maĭ ales D. Alex. Marghiloman, fost avocat, astă zĭ ministru de justiţie, că în judeţul Ialomiţa, pe moşia Cioroiŭ, proprietatea luĭ Ştefan Petrovicĭ Armis, sunt patru sute de sătenĭ pentru carĭ legea rurală din 1864 nu a existat, căcĭ până astă-zĭ — adică după 28 de anĭ — nu s'a aplicat încă?

Acest fapt nu constitue oare culmea scandaluluĭ administrativ şi a unuĭ scandal judiciar?

Monitorul oficial **are cuvêntul.**

A. V. B.

Un poliţaiŭ monstru

Un parvenit ordinar şi incult, un mizerabil din speţa lepădăturilor lupanarelor nocturne, a ajuns azĭ sub regimul conservator să dicteze şi să teroriseze un oraş cu peste opt miĭ locuitorĭ.

Mizerabilul se numeşte Măldărescu saŭ maĭ bine zis Max Bauer, care prin cele maĭ revoltătoare infamiĭ a ajuns să fie poliţaiŭ al oraşuluĭ Călăraşĭ sub un prefect mastodont cum a fost D Arion şi se menţine şi azĭ în slujbă sub prefectul Dim. Catargiu, avĕnd asigurat concursul directoruluĭ prefectureĭ, D. Manolescu-Sideri.

In unul din numerile noastre din urmă am denunţat cum acest bandit sfeteriseşte lefurile sergenţilor şi nu se sperie de nicĭ un mijloc spre a fi mituit de comercianţĭ.

Acum vine şi organul conservator local, Luptătorul *şi denunţă o serie de nelegiuirĭ revoltătoare ale acestuĭ individ decăzut.*

Reproducem după Luptătorul *o declaraţie făcută de D. Năstase Zamfirescu, comerciant şi proprietar în Călăraşĭ, în privinţa uneĭ başi-buzucii medievale a poliţaiuluĭ Max Bauer-Măldărescu.*

Iacă declaraţia D-luĭ Zamfirescu, care a fost depusă la parchet:

„De la o vreme nu maĭ puteam scăpa de D. poliţaiŭ al oraşuluĭ Călăraşĭ, Măldărescu. Intr'o zi l'am prins cu nevasta mea Tudorica, şi când 'ĭ am zis că: *de ce aşa neomenie,* D-luĭ m'a bătut, ajutat de revizorul de gardiştĭ Niţă Ionescu; iar gardiştiĭ Tudor, Bucur şi Matache Minea, păzeaŭ afară. Pe când mĕ bătea, m'a pus jos în genuchĭ şi 'mĭ spunea să 'ĭ cer ertare şi să 'ĭ sărut mâna luĭ şi a femeeĭ mele. Eŭ le am sărutat mâna şi ceream ertare, dar el tot mĕ bătea.

„In toate nopţile îmĭ înconjuraŭ casa gardiştiĭ, dând ţignale până la ziuă.

„Sâmbătă noaptea spre Duminică, 16 spre 17 a. c., mi-a dat D. poliţaiŭ o sticlă cu doctoriĭ, pentru că eram cam bolnav, şi mi a spus s'o beaŭ toată de odată; eŭ am bĕut'o şi m'a ameţit şi am căzut la pat fără să maĭ simţ nimic. D. poliţaiŭ venea une orĭ şi cu D. Iorgulescu spiţeru şi chefuiaŭ în casa mea. După vr'o 4—5 ceasurĭ când m'am deşteptat am găsit amândouĕ odăile goale, iar în odaia mea a rĕmas numaĭ patul pe care eram culcat şi o ladă, din care mi s'a furat 860 leĭ, şi pe care am găsit'o încuiată, iar cheia tot sub perna mea unde o aveam. Nevasta mea a fugit, îmĭ spun oameniĭ meĭ, cu Măldărescu şi cu Niţă Ionescu, revizor de gardiştĭ, şi cu alţĭ gardiştĭ şi mi-aŭ furat baniĭ şi tot bagajul. Eŭ când am ameţit a fost D. Măldărescu şi cu soţia mea în casă. Când m'am deşteptat, am maĭ băgat de seamă că şi inelul de aur din deget îmĭ lipseşte".

Afirm declaraţia de maĭ sus.

(s. s.) **N. Zamfirescu.**

Această declaraţie este confirmată de alte patru declaraţiĭ făcute în scris de martoriĭ D luĭ N. Zamfirescu.

Primul ministru D. Lascar Catargiu şi procurorul general aŭ fost încunoştiinţaţĭ de acest act barbar prin următoarea depeşă a D-luĭ Zamfirescu:

Noaptea, mişeleşte am fost bătut de poliţaiul Măldărescu, pe care l'am prins în adulteriŭ cu soţia mea. Sunt jefuit de avere şi nevastă.

Rog ordonaţĭ anchetă.

Şi resultatul acesteĭ denunţărĭ a fost; că D. Manolescu-Sideri, director de prefectură şi amic intim, prea intim chiar, cu poliţaiul, a fost delegat să facă o anchetă.

Foarte firesc lucru că ancheta a stabilit nevinovăţia poliţaiuluĭ.

Dar până când cu hoţiile şi barbariile din Ialomiţa? Nu se gândeşte D. Lascar Catargiu, că ele trebue să înceteze odată? Orĭ vrea ca cetăţeniĭ înşişĭ să se înarmeze şi să se apere în contra brigandagiuluĭ poliţieĭ!

Argus.

Memoriile ofiţerilor

Pentru că memoriile sunt cea întêiŭ causă şi cea maĭ mare, care înrĕutăţeşte soarta ofiţeruluĭ, după cum se procedează astă-zĭ, trebue cu desĕvîrşire modificat acest mod de a lăsa pe ofiţer la micimea de suflet şi caracter a unora din şefiĭ de corpurĭ.

O spun aceasta, căcĭ s'a vĕzut o mulţime de ofiţerĭ reformaţĭ din cauza greşelilor contra disciplineĭ saŭ în serviciŭ, judecaţĭ după memoriĭ, dar nu s'a vĕzut nicĭ un superior în grad reformat pentru că a greşit contra disciplineĭ adresând insulte subalternilor sĕĭ. Căcĭ, mulţĭ din ceĭ reformaţĭ aŭ fost provocaţĭ de cine ştie ce şef cu maniere grosolane, şefĭ de care, din nenorocire, armata numĕră destul.

Modul acesta puţin cavaleresc, puţin demn, puţin ofiţeresc de a fi notat la întunericul cabinetuluĭ şi după indicaţiunile cutăruĭ saŭ cutăruĭ camarad, fără ca ofiţerul să aibă vre-o dată cuvîntul — afară de când se trezeşte trimis în judecată pe urma acestuĭ memoriŭ — ca să-şĭ expue, dacă nu justifica fapta ce i-a atras o pedeapsă, decĭ nota rea, face ruşine instituţiuneĭ înşĕşĭ, armateĭ.

Nu ştie nimic, şeful îĭ zîmbeşte; ba adesea îl laudă pe icĭ pe colea, ofiţerul lucrează în corp, e activ... şi când colo la avansare, examen saŭ concurs, se vede respins saŭ eliminat, pentru ce? Pentru notele din memoriŭ, pe care un necuvîntător i le-a dat.

Pentru notele din memoriŭ şi pentru că aceĭ ce judecă acel memoriŭ îl cred poate după cugetul lor sincer, că un ofiţer, maĭ ales şeful, nu trebue să fie meschin când e stăpân pe viitorul subalternuluĭ sĕŭ, care decide de soarta ofiţeruluĭ.

Apoĭ credinţa dreaptă că ce a fost scris într'un memoriu nu se maĭ şterge, face ca jumĕtate din ofiţerĭ să nu maĭ aibă nicĭ o iluzie în viitorul lor şi se lasă ca numaĭ vechimea la avansare să-ĭ trezească din letargia în care cad!

Şeful de corp, ale căruĭ atribuţiunĭ sunt reduse de multe orĭ la simple hârtiĭ ce semnează, are destul timp de a nota în modul următor:

Să aibă pentru fie-care ofiţer un fel de jurnal în care să-ĭ scrie aproape zilnic viaţa ofiţeruluĭ şi actele luĭ; natural această descriere pe scurt, căcĭ nu va face romane; va trece părţile în care a vĕzut pe ofiţer, atât ca serviciŭ cât şi ca purtare; va nota pentru ce a luat cutare pedeapsă, descriind în puţine cuvinte fapta şi împrejurările în care a sĕvîrşit-o. Acest jurnal, scris şi datat aproape din treĭ în treĭ zile, va merge ast-fel până la inspecţia generală, când în faţa generaluluĭ şi ofiţeruluĭ, şeful de corp îl va citi, permiţêndu-i-se ofiţeruluĭ a se disculpa, iar generalul putênd ca maĭ strĕin, a judeca dacă acele greşelĭ sunt de natură a zdruncina viitorul ofiţeruluĭ, dacă trebueşte notat maĭ mult saŭ maĭ puţin aspru.

Şi această judecată se va trece atuncĭ de general în memoriul propriŭ zis al ofiţeruluĭ, memoriŭ care se păstrează de generalul diviziei.

Dacă ofiţerul în timpul dintre inspecţiunĭ se mută din corp, atuncĭ jurnalul vechiuluĭ corp se va desfiinţa, rĕmâind ca în noul sĕŭ corp, ofiţerul să 'şĭ arate conduita şi serviciul sĕŭ. Generalul va transmite memoriul ofiţeruluĭ, generaluluĭ în al căruĭ comandament sa aflâ mutat.

E de prisos a maĭ demonstra defectele sistemuluĭ actual de memoriĭ, sistem care a născut între ofiţerĭ: ura, descurajarea, criticarea camaraduluĭ, linguşirea şefuluĭ, servilismul şi maĭ presus de toate a nimicit cea din urmă parte din spiritul de camaraderie dintre ofiţerĭ.

S'aŭ vĕzut ofiţerĭ cu bună conduită şi de care în tot timpul unuĭ an şeful a fost mulţumit; şi tocmaĭ la inspecţia generală, din cine ştie ce împrejurare, saŭ şeful a putut fi influenţat în rĕŭ, saŭ necăjit, saŭ, în fine, chiar o greşală a ofiţeruluĭ cât de mică, a făcut pe şeful sĕŭ ca să-l noteze rĕŭ.

Aceasta e regulă atât de generală, în cât este de sigur maĭ mult de jumĕtatea cazurilor ce se întâmplă în armată, şi se practică din ce în ce pe o cale maĭ întinsă, fără ca cine-va să se gândescă că poate veni vremea, când ofiţeruluĭ să îĭ lipsească până şi curajul timpuluĭ de pace.

Acestea fiind câte-va indicaţiunĭ ce vor putea servi la îmbunătăţirea soarteĭ ofiţeruluĭ şi care adăogate la cele ce s'a maĭ scris deja până acum, le punem în vederea celor ce, dacă voesc a face ceva bun şi real, pot să le traducă în fapte şi atuncĭ, numaĭ atuncĭ vor bine merita titlul de organizatorĭ aĭ armateĭ şi marĭ patrioţĭ.

Marte.

ORFANII

Notiţa publicată prin ziarul *Adevĕrul*, privitoare la conferinţa *copiiĭ orfanĭ* a D-neĭ Smara, a dat prilej anonimuluĭ *Verax* ca, printr'un articol publicat în No. 1420 din 26 Ianuarie trecut, tot al acestuĭ ziar, să ardă cu mult belşug tămâie şi zmirnă spre lauda comuneĭ Bucureştĭ pentru chipul maĭ mult de cât părintesc (!) cu care îngrijeşte de copiiĭ orfanĭ.

Mărturisesc că nu m'aş fi hotărît de loc să rĕspund luĭ *Verax*, dacă s'ar fi mărginit să spună bună oare că D-na Smara în conferinţa sa n'a fost la nivelul subiectuluĭ interesant ce îşĭ alesese, că conferenţiara, în neştiinţă de organizaţia orfelinatelor din străinătate, n'a propus nicĭ o soluţiune practică şi serioasă. Dar când *Verax* ia apărarea comuneĭ în privinţa criticelor aspre, dar drepte ale conferenţiareĭ în ce priveşte reaua îngrijire a orfanilor din partea autorităţeĭ comunale, aceasta mĕ sileşte a cam tăia sborul laudelor luĭ *Verax* pentru a-l plimba puţin prin lumea reală, nu prin cea închipuită de D-sa cu frumuseţile şi bine-facerile pe care pretinde că le revarsă autoritatea comunală asupra nenorociţilor orfanĭ.

Verax, formalizat de criticele D-neĭ Smara, susţine că conferenţiara n'are absolut nicĭ o cunoştinţă de admirabila îngrijire a primărieĭ pentru orfaniĭ capitaleĭ, că primăria îngrijeşte de aceştĭ orfanĭ maĭ abitir de cât chiar părinţiĭ şi că pentru aceasta are organizate nişte *serviciĭ speciale* care fac din copiiĭ orfanĭ ceĭ maĭ fericiţĭ muritorĭ,— cum s'ar zice.

Şi ştiţĭ la ce reduc toate aceste părinteştĭ îngrijirĭ şi organizărĭ de *serviciĭ speciale*, care aŭ fermecat atât de mult pe *Verax*? Iată-le:

Intr'adevĕr, Primăria capitaleĭ are înscris în budget o sumă oare care pentru

întreţinerea copiilor orfanĭ. Aceştĭ copiĭ însă sunt daţĭ în schimbul a 20 — 30 leĭ pe lună, în îngrijirea unor doicĭ, femeĭ de mahala, care, natural, aŭ şi ele câte un copil, dacă nu doĭ şi treĭ. Işĭ poate orĭ cine închipui ce soartă şi ce îngrijire *specială* aŭ aceştĭ nenorocițĭ orfanĭ!

Orĭ câte iluziĭ s'ar face *Verax* despre sentimentele acestor doicĭ, va conveni, cred, că doicile îşĭ vor îngriji maĭ de grabă de copiiĭ lor carĭ sunt sînge din sîngele lor şi carne din carnea lor, de cât de nenorociţiĭ orfanĭ carĭ în majoritate sunt maĭ mult hrăniţĭ cu surogate de cât cu laptele femeeĭ şi îndopaţĭ cu *mac* spre a nu plânge şi cere hrană.

Pentru a dovedi aceasta, aşĭ propune chiar ca *Verax* să facă o inspecţiune pe neaşteptate acestor doicĭ şi se va convinge de adevĕr. Ba încă va putea vedea că multe din aceste doicĭ, — *speciale* după D-sa,—în majoritate sunt nişte nenorocite slăbănogite de mizeria traiuluĭ, al căror lapte maĭ nu ajunge copiluluĭ lor, dar încă să maĭ hrănească, şi încă în condiţiunĭ *extra,* pe bieţiĭ orfanĭ.

Şi cum ar putea oare să fie bine hrăniţĭ copiiĭ orfanĭ, când hrana acestor doicĭ e compusă în mare parte a anuluĭ din fasole, varză, linte, pătlăgele vinete tocate, fructe cu pâine şi altele, iar din Paşte în Crăciun cu câtă puţină carne?

Iată dar excelenta îngrijire a orfanilor de care *Verax* îşĭ face iluziunĭ atât de frumoase, tămâind autoritatea comunală şi ridicând-o în slava ceruluĭ.

Cât priveşte că mortalitatea orfanilor ar fi mult maĭ mică de cât a celor-l'alţĭ copiĭ şi că doicele primărieĭ nu sunt ignorante ca cele-l'alte mume *care nu ştiŭ să îngrijească şi să-şi crească copiĭ*, acestea aşĭ putea spune,—vorba luĭ Carageale,—că toate sunt *mofturi*, căcĭ cine sunt doicile orfanilor primărieĭ, dacă nu aceleaşĭ mume ignorante de pe la mahalale? *Verax* vorbeşte de doicele primărieĭ ca de cine ştie ce invețiune nouă al căreĭ secret nu-l are nimenĭ în lume de cât doicele comuneĭ.

Tot *Verax* spune că pentru supravegiarea celor 330 de doicĭ, carĭ îngrijesc de copiĭ orfanĭ, primăria are douĭ supraveghetorĭ. Inchipuiască-şĭ orĭ-cine cum sunt supraveghiate cele *330* de doicĭ, respândite în cele patru puncte ale capitaleĭ, de către *douĭ* supraveghiătorĭ!

Fiind că *Verax* a vorbit şi despre *educaţiunea* orfanilor de sub îngrijirea primărieĭ, îmĭ rezerv dreptul de a arĕta cititorilor *Adevĕruluĭ* într'un număr viitor în ce constă această *educaţiune*, atât de mult cântată de *Verax* şi care numaĭ spre lauda primărieĭ nu e.

Iona.

O lămurire

Din partea comitetuluĭ asociaţiuneĭ generale a Studenţilor Universitarĭ din Iaşĭ primim următoarea lămurire:

Domnule Redactor,

Pentru edificarea opinieĭ publice, vĕ rugăm să publicaţĭ în stimabilul D-voastre ziar că menţinem acuzaţiele aduse de noĭ grupuluĭ studenţesc *Solidaritatea* în ziarul *Lupta*, şi pentru ca să scurtăm vorba, maĭ adogăm următoarele lămurirĭ:

Solidaritatea s'a născut din necesitatea de a ucide *Asociaţia generală*. Dovadă: rĕspunsul publicat în ziarele *Era Nouă, Lupta* şi *Adevĕrul.*

Solidaritatea ţine cu orĭ-ce preţ să demonstre lumeĭ că e ucigaşa *Asociaţieĭ generale.*

Şi bine face că se laudă ea singură; în acest chip suntem scutiţĭ de-a face noĭ această acuzaţie şi de a scăpa din noŭ epitetul de *rĕŭ crescuţi*. Spune că *Asociaţia generală* a murit dar nu spune adevĕratele arme cu care a fost lovită. Iată-ĭ armele:

S'a găsit solidară cu casierul *Asociaţieĭ generale*, care nu voieşte să dea socotelile sumeĭ de 6.000 leĭ; l'a ales casier al *Societăţeĭ*; a pus stăpânire pe localul *Asociaţieĭ* şi apoĭ cu fruntea senină rĕspunde: *Asociaţia generală a murit, ea nu există de cât în capetele bolnave, membriĭ eĭ eraŭ rĕŭ crescuţi*, etc.

Aceasta-ĭ adevĕratul istoric în sĕvîrşirea crimeĭ de ucidere a *Asociaţieĭ* şi în constituirea grupăreĭ *Solidaritatea.*

A fost în adevĕr o încercare de ucidere, însă criminalul s'a înşelat, când a crezut că nu maĭ sunt urme de viaţă în victimă.

Asociaţia generală a studenţilor universitari din Iaşi trăieşte, va trăi şi va spune lumeĭ să citească pe fruntea *Solidarităţeĭ* —cât timp va stăpâni ceea-ce nu-ĭ al sĕŭ,— inscripţia **6.000 leĭ.**

Primiţĭ, vĕ rugăm, D-le Redactor, asigurarea consideraţiuneĭ noastre.

Preşedintele Asociaţieĭ Generale.
Spiridon Popescu.

RUBRICA VESELA

Iubitoriĭ de ţară

Fără îndoială, trăim în nişte vremurĭ în care literatura română curge fără popaz, ca Prahova din munţĭ.

Autoriĭ de reviste în special, aceştĭ bravĭ bărbaţĭ demnĭ de o soartă maĭ bună de cât aceea pe care le-o creiază ţara asta ingrată, nu se lasă nicĭ morţĭ.

Voiţĭ dovada? Iat-o:

Bucureştĭ, Ianuarie 1893.

Domnieĭ Sele
Dom . . . .

„Prin presenta, avem onoare a vĕ adresa un număr de probă, din publicaţiunea noastră „Amicul Progresuluĭ Român" *rugându-vĕ să bine-voiţi*, a ne da valorosul d-v. sprijin, *avĕnd speranţă* că lectura vĕ va interesa, *apreciind frumoasa variaţiune a articolelor, cât şi exactitudinea informaţiunilor lor.*

„Veţĭ observa, vĕ rog, că publicaţiunea „noastră este unica în felul sĕŭ în *ţară* „şi credem că o ast-fel de scriere, merită „de a fi încurajată, aducĕnd eminente ser-„viciurĭ societăţeĭ.

„Cele 24 numere *ce va* apare; la finele „fie-căruĭ an vor forma un frumos volum „de aproape 800 până la 1000 paginĭ.

Este în această convincţiune că luăm libertatea (?!) de a ne adresa şi D-v., ca iubitor *de ţară* (?) şi amic al progresuluĭ, avĕnd speranţă că vĕ veţĭ decide **a lua loc şi D-v. printre cererile de abonament.**

„Condiţiunile de cerere de abonament „*se găseşte* imprimate pe *compertele* (?) Jur-„naluluĭ; modul de plată e cel maĭ sim-„plu, trimeterea prin mărcĭ saŭ mandat „poştal."

Aşteptând ocasiunea de a vĕ fi agreabil, avem onoarea de a vĕ presenta expresiunea distinselor noastre sentimente.

DIRECŢIUNEA
Revisteĭ *Amicul Progresuluĭ Român.*

Şi cu toate acestea, guvernul stă nepăsător! el aruncă baniĭ pe mofturĭ — nu pe *Moftul Român* — în loc să încurajeze aceste producţiĭ geniale, ale căror coperte deja sunt capete de opere!

Cerem ca guvernul să se înscrie printre cererile de abonament!

INFORMAŢIUNI

In ultimul consiliŭ de miniştri s'a discutat ideia, ca guvernul să ceară Corpurilor Legiuitoare, cu câte-va zile înainte de închiderea sesiuneĭ, ca să încuviinţeze închierea de transacţiĭ comerciale sub rezerva aprobăreĭ ulterioare a Camerelor.

Această stăruinţă a guvernuluĭ se impune prin faptul că docila majoritate nu s'a putut convinge încă de loc de necesitatea convenţieĭ saŭ transacţieĭ comerciale cu Austro-Ungaria şi decĭ ar fi în stare să respingă orĭ ce asemenea proiect al guvernuluĭ.

Nevoind guvernul să se expună atât de mult, va veni să smulgă un vot parlamentuluĭ şi apoĭ va încheia un aranjament provizoriŭ de un an cu Austro-Ungaria.

Grigorie P. Serurie.

Rând pe rînd se duc bĕtrêniĭ carĭ aŭ format în 1848 acea falangă uriaşe pentru rĕsturnarea privilegiilor medievale şi pentru proclamarea libertăţiĭ.

Vinerĭ seara a încetat din viaţă *Grigorie P. Serurie*, fost membru al divanuluĭ ad-hoc, fost deputat şi ajutor de primar al Capitaleĭ.

Decedatul a fost toată viaţa sa un model de cinste şi un bărbat corect sub toate raporturile. A fost unul din ceĭ maĭ activĭ membri aĭ partiduluĭ liberal şi o figură populară a Capitaleĭ.

El a murit sărac în etate de 72 de anĭ, lăsând în urma sa o familie numeroasă.

Inmormîntarea se va face mâine, Marţĭ, la orele 2 p. m.

Clubul liberal şi societatea de asigurare *Unirea* aŭ arborat în semn de doliŭ stindardul negru.

Trimitem nemângâiateĭ familiĭ expresiunea sincerelor noastre condoleanţe.

Din Brăila

După hoţiile descoperite la percepţia din localitate; dupe acelea descoperite la percepţia comuneĭ Islaz, ambele identice, dupe ce că administraţia comunală a Brăileĭ nu constitue de cât o lungă serie de gheşefturĭ şi chivernisirĭ, acum o nouă hoţie descoperită, de astă dată la grefa Tribunaluluĭ, căcĭ numaĭ această instituţiune rĕmăsese nepângărită.

Eroul eĭ este fostul grefier Ion M. Aramescu care fiind adus înaintea D-luĭ judecător de instrucţie, a mărturisit că recunoaşte însuşirea numaĭ a 13,500 leĭ, proveniţĭ din garanţiile ce diferiţĭ impricinaţĭ îĭ depuseseră la grefă.

Dînsul se găseşte depus, iar afacerea se instrueşte.

***

Tot în Brăila, care se poate numi cu drept cuvênt oraşul furturilor şi al spargerilor, s'a comis o îndoită crimă în noaptea de 26 Ianuarie expirat.

Un cârciumar de pe calea Călăraşilor, dinpreună cu servitorul sĕŭ, aŭ fost măcelăriţĭ în mod oribil de către treĭ indivizĭ necunoscuţĭ, pe la orele 12 noaptea.

Nenorociţiĭ aŭ maĭ multe loviturĭ de cuţit în cap şi pe după ceafă.

Starea lor e disperată şi nu cred că vor scăpa cu viaţă.

Asasiniĭ aŭ luat ce aŭ găsit şi aŭ dispărut fără ca să li se dea de urmă.

Agenţiĭ poliţieneştĭ aŭ rĕspândit sgomotul că douĭ dintre eĭ aŭ fost prinşĭ.

Numaĭ de ar fi adevĕrat.

Xerxe

Diseară mare bal la Palat.

S'aŭ trimis aproape treĭ miĭ de invitărĭ.

D. Pencovicĭ, inspector administrativ, va merge din noŭ să facă o inspecţie în Călăraşĭ.

D. N. Colceag, profesor suplinitor în Capitală, a susţinut alaltă-erĭ teza sa de licenţă în litere cu un succes remarcabil.

Teza susţinută a fost un studiŭ asupra eroinelor luĭ Euripide.

Eminentul chirurg D. dr. Kiriac, a dat la lumină o importantă şi savantă operă medicală intitulată: *Curs Clinic de Patologie Chirurgicală.*

Lecţiunĭ profesate la Institutul de Chirurgie. Volumul I cu 100 de figurĭ în text 552 paginĭ. Preţul 10 leĭ.

Această operă care umple o mare lacună în literatura noastră medicală, cuprinde o sumă mare de observaţiĭ de ale autoruluĭ, făcute la Institutul de Chirurgie, precum şi experienţile făcute pe cadavre cu armele Martini şi Manlicher.

Vom reveni asupra acesteĭ insemnate opere.

Ne soseşte din Galaţĭ o tristă ştire: Alexandru Gregoriady Bonachi a încetat din viaţă la Viena în ziua de 5 Ianuarie.

Inmormîntarea a avut loc, la moşia defunctuluĭ Basarabĭ, din judeţul Covurluĭ, la 31 Ianuarie.

Trămitem fratelui şi întregeĭ familiĭ sentimentele noastre de condoleanţă.

Numeroşiĭ prietenĭ aĭ D-luĭ Grigorie N. Manu aŭ regretat absenţa sa din capitală alaltă-erĭ 30 Ianuarie, căcĭ aŭ mers spre a-l felicita pentru aniversarea naştereĭ sale.

D. Grigorie N. Manu a împlinit în acea zi 54 de anĭ.

Din parte-ne urăm simpaticuluĭ şi neobositului director general al monopolurilor Statuluĭ anĭ mulţĭ şi fericiţĭ.

Comitetul Asociaţieĭ generale a studenţilor din Iaşĭ se compune din D-niĭ studenţĭ: Sp. Popescu, Ed. Mayer, C. Mavromate, P. Bogdan, Gr. Manea, Gh. Beiu Palade, Em. Severin, P. Zarifopol, Z. Popovicĭ, I. Pânzariŭ, D. Călugăreanu, I. Manolescu, D. Pătraşcu, Gh. Danu, M. Sănescu, L. Buteanu, St. Grigoriu.

Eforia spitalelor civile s'a lansat la nişte economiĭ prea ridicole.

In budgetul viitor se va prevede reducerea numĕruluĭ internilor.

Pe câtă vreme în alte ţerĭ se caută a se ridica mereŭ numĕrul internilor, la noĭ Eforiĭ caută să desorganiseze acest serviciŭ necesar pentru înflorirea spitalelor noastre.

Ce e maĭ mult, Eforia nu vrea să maĭ dea internilor locuinţa în spital.

Atât studenţiĭ în medicină cât şi medicii spitalelor vor protesta în contra acestuĭ proiect al Eforilor.

Mâine se va juca pentru prima oară la Teatrul Naţional hazlia comedie a luĭ Al. Dumas fiul, *Decepţia,* în beneficiul D-luĭ Const. Nottara.

Reputaţia de care se bucură artistul beneficient D. Nottara, este o garanţie că representaţia va avea un succes splendid.

DIN VIAŢA

Prietenuluĭ meŭ I. C. Bălăcescu
„Din patimile şi durerile altora, învĕţăm multe".

(Urmare).

Apoĭ adresându-se la mine, şi punêndu-şĭ mâna pe umărul meŭ, se uită la mine şi pironind ochiĭ într'aĭ meĭ, ca sĕ înţeleg din clipirea lor despre ce este vorba mĕ întrebă:

— Ce crezĭ tu, Nicule mĕ va ierta?...

— De sigur, îĭ rĕspunseiŭ eŭ, plin de încredere în cuvintele mele.

Scoase o ţigară din portabac, o aprinse şi începu sĕ fumeze, plimbându-se prin casă.

Mĕ aşezaĭ pe canapeaua de lângă masă, lungindu-mĕ pe dînsa, şi gândindu-mĕ la vorbele sale. Tăcerea îşĭ întinse pânzele eĭ, învĕluindu-ne în monotonie, ceasul din perete, bătea 11. Era tîrziŭ. Pe afară, lumea se contenise. Rar de tot, se auzea câte un pas grăbit, sunând pe trotuar, pe unde nu se prinsese zăpada, care cădea domol de tot, în fulgĭ marĭ şi variaţĭ.

Zece minute nu schimbarăm nicĭ un cuvênt. Par-că nu era nimenea în casă, aşa de liniştiţĭ eram după o vorbire atâta de animată.

Pe urmă, adresându-mĕ, îĭ spuseĭ:

— Aşa e lumea, iubite prietine, ce vreĭ, orĭ-ce am face, nu putem întoarce cursuĭ eĭ. Ne rĕmâne să suferim toate mizeriile toate prostiile, care ne plictisesc. Lumea, dragă Alexandre, e un teatru şi nimic maĭ mult, oameniĭ sunt actorĭ, faptele care se desărfăşoară nu sunt de cât ale noastre. Ce vreĭ, mulţumire?... cinste?.. glorie?... a! cuvinte zadarnice,... toate acestea sunt fleacurĭ pentru noĭ. Iĭ şiret, mistifică pe orĭ şi cine, linguşeşte, şi veĭ ajunge sus de tot, fără se regreţĭ cea-ce aĭ făcut. Altmintrelea dacă eştĭ drept, sincer, devotat, pierzĭ foarte mult. Aşa e lumea, aşa sunt oameniĭ, şi aşa suntem clădiţĭ şi noĭ amêndoĭ cu patimile, cu pasiunile, care ne rod pe fie care, înjosindu-ne firea şi mânjindu-ne conştiinţa, care ar trebui se fie de apurûrea luminată şi de apurarea călăuzitoare omenireĭ pe calea dreptăţeĭ şi a raţiuneĭ.

— Bine zicĭ tu, ne fălim că suntem drepţĭ, că ne conducem după raţiune, dar în fond suntem ceĭ maĭ nedrepţĭ căcĭ facem lucrurile, nu după cum ne povăţueşte dreapta raţiune, după cum ne dictează interesele, care ne subjugă lumeĭ în care trăiam şi ne petrecem amara şi durerosa viaţă.

Vezĭ tu Nicule, în sufletul nostru, există un gol nemărginit, de care nu ne putem da seamă, căcĭ ne lipseşte această putinţă. In mijlocul acestuĭ gol, suntem noĭ, inconştienţĭ fără să ştim rostul lumeĭ, în care nu găsim de cât nemulţumire şi întristare. Dacă lucrurile se petrec tocmaĭ aşa, dacă este fatal să se întâmple aşa ceva, mĕ mir eŭ singur, de ce m'am supărat atât de mult şi în atâtea rîndurĭ. Cu surîsul sceptic pe buze, fără să-mĭ daŭ chiar mie atenţiune, trebuia să nu mĕ uit la nimenĭ, şi să nu vorbesc nimica. Dar de, cum suntem clădiţĭ, cum e firea noastră de nervoasă, ne abatem de la ceea-ce dreapta raţiune ne impune şi facem prostiĭ colosale, de care rîd şi copiiĭ ceĭ micĭ. Bine prietene, nu e destul că suportăm mizeriile vieţeĭ, trebue oare să maĭ suferim şi ambiţiunele femeilor păcătoase, care se nasc cu reul în ele şi pe care îl revarsă asupra noastră, când cădem în cursă?... Eŭ cred că nu. Omuluĭ nu i-e permis, să se înjosească, să se tîrască la picioarele uneĭ femeĭ, sărutându-ĭ rochia de mătase, cum am făcut eŭ în atâtea rîndurĭ. Trebue, şi aşa se cuvine să fim tarĭ faţă cu femeile care nu caut de cât să ne ispitească, să ne otrăvească cu veninul lor.

—Aşa ar trebui să facem, îĭ rĕspunseiŭ surîzênd, de oare-ce venise la sentimente maĭ bune, maĭ sănătoase, judecând lumea într'un mod rece şi nepărtinitor. Omul, ar trebui să fie înzestrat cu acea facultate ce se chiamă *uitare*, căcĭ ce bine e

---

FOIŢA ZIARULUI „*ADEVĔRUL*"

8)

PRIMUL AMOR AL LUĬ LASCAR

Se mulţumea să-ĭ arunce câte-o privire de zaharica, ce de sigur trebuia s'o impresioneze, şi să fie cam tot prin prejurul eĭ, ca prilej anume ivindu-se, el să fie cât pe icĭ, cât pe colea cu câte-o vorbă, cu câte un compliment graţios la adresa eĭ.

In adevĕr, vîlva ce se făcuse în Iaşĭ cu renghiul jucat unuĭ student, Lascar Moiniu, — impresionase pe D-na Dafinopolu, întâiŭ pe coarda hazuluĭ ce făceaŭ toţĭ,— şi apoĭ pe coarda vecĭnic sensabilă şi dătătoare de sunet, a măgulireĭ.

Acea tainică adorare, acea neştiinţă a nevinovăţieĭ unuĭ copilandru care abia păşeşte în lume cu întreaga grămadă neştirbită a visurilor şi iluziunilor luĭ,—nu se putea să nu atingă pe femeea tînĕră ce intrase aşa de timpuriŭ în lupta vieţeĭ şi care ştia să deosibească vicleşugul aurit al fluturilor de salon, de asemenea sinceră manifestare a unor simţirĭ neîncercate.

Şi-l închipuise frumuşel, drăgălaş, tînĕr de tot, şi dacă prin gând nu-ĭ trecuse nicĭ o intrigă amoroasă cu dînsul, orĭ cum, dorise să'l cunoască şi să'l mângâie întru cât-va de abuzul ce se făcuse cu tînĕra luĭ simţire.

In adevĕr, în acea seară Lascar i se ivi aşa cum şi-l închipuise, aşa cum i se vorbise despre el, —prea copil însă, care în iubirea luĭ, pe care pe deplin n'o înţelege, ţinteşte iubirea în sine şi nu femeea.

Toată seara îl observă după mişcărĭ şi atitudinĭ, după privirĭ, şi dupe vorbe, ca să se încredinţeze dacă exteriorul nu ascundea contrariul însuşirilor ce-ĭ dase ea.

Il surprinse cu unele întrebărĭ cu fineţe puse; îl cuprinse în raza unor privirĭ care ziceaŭ mult; îşĭ mlădiă glasul în unele momente de vorbire aşa în cât să-ĭ pară atrasă către el; întrebuinţă, din imensul arsenal de drăgălaşe vicleşugurĭ femeieştĭ, armele potrivite cu situaţiunea şi cu omul, — şi dobândi convingerea că Lascar era maĭ puţin inocent de cât îl arăta cinstitul chip, iar că sfioşia îĭ venea din neieşirea încă în lume.

Se încredinţă că Lascar, de şi avea o lume a luĭ de visurĭ, prin a căreia prismă vedea amorul; însă avea şi dorinţĭ, ce-ĭ scăpăraŭ în privirĭ, ceea ce'l dovedea că cunoştea şi o parte a realităţeĭ amoruluĭ,—aceea impusă de mediu maĭ mult, de cât de vîrsta proprie pentru acea realitate.

Tînĕrul iubea, dar şi dorea: ideea de „*aventură galantă*" a trebuit dară să-ĭ fi trecut prin gând, cu toată poezia cu care 'şĭ înfăşurase iubirea de adolescent. In adorarea luĭ mută era maĭ mult sfieala neobicinuinţa, ca în orĭ ce început; — obicinuinţa numaĭ face pe om îndrăzneţ.

Orĭ cum, Lascar tot merita o notă bună, — dar nota uneĭ prieteniĭ de salon care să'ĭ rĕmâie ca o bună amintire pentru viitorul luĭ de experienţă:

Lascar, neştiindu-se judecat în chipul acesta şi ghici păna într'atâta, maĭ mult poate de cât se ghicea el pe sine,—intră în odaea luĭ fermecat şi dormi rĕŭ în noaptea aceea.

*

După două zile Lascar se duse să dea vizită doamneĭ Dafinopolu.

Fu primit c'o politeţe obicinuită de salon şi întrebat asupra studiilor, oraşuluĭ natal, familieĭ.

In timpul convorbireĭ maĭ sosiră doamne şi domnĭ din cunoştinţele şi prieteniĭ caseĭ.

— „*A! c'est le monsieur à l'aventure?...*" auzĭ pe o doamnă şoptind doamneĭ de gazdă...

Şi o vĕzu pe D-na Dafinopolu rĕspunzênd c'un zîmbet discret care-ĭ păru luĭ ironic; aceasta îĭ făcu rĕŭ.

Luă seama că vizitatoriĭ îl trataŭ ca pe un copil, întrebându'l de carte, —maĭ ales doamnele — cu nişte zîmbete foarte ciudate şi cu privirĭ une orĭ impertinente.

Domniĭ pare că'l priviaŭ foarte de sus şi după recomandare, nu-ĭ maĭ adresară vorba, uitându'l într'un colţ..,

Aceasta îl făcu să se simţă umilit şi să vadă că nu e potrivit pentru vîrsta luĭ să se puie pe picior de cumpănire cu tinerimea de salon, cu tinerimea ajunsă la o vîrstă oare-care ce le îndreptăţeşte pretenţiunile de cuceritorĭ şi de cuceriţĭ.

Rînd, pe rînd, plecară musafiriĭ, şi fiecare rînd pe rînd îl salutară rece, — ba, ceea ce'l răni adânc, fu salutarea:

— „*Adieu mon petit*",— a uneĭ doamne destul de tînĕră, ca să nu fi putut întrebuinţa acest termen.

Salutarea eĭ nu era dar de cât o ironie foarte dureroasă pentru el.

Şi într'atât fu de lovit, că pe faţă i se rĕspândi o adîncă tristeţe, şi fu atât de slab, în cât în ochĭ începuse a i se roti lacrimĭ...

După plecarea celeĭ din urmă perechĭ,— se ridică şi el...

— Să'mĭ daţĭ voe, Doamnă... îngână Lascar...

— Ce fel, te ducĭ aşa de degrabă? Maĭ staĭ, căcĭ n'am vorbit maĭ nimic amândoĭ, cu vizitele aistea...

— O! Doamnă, ce am putea avea de vorbit amânduoĭ, acum, dupe ele, peste ce am vorbit înainte de ele?

Şi tonul luĭ era plin de amărăciune iar aerul trist.

— A! dar de unde tristeţea aceasta, şi tonul acesta, care ar părea o imputare la adresa mea?

— Nu la adresa dumneavoastră, Doamnă, ci potrivită cu situaţiunea mea faţă cu D-v. şi cu societatea...

— Nu înţeleg... Te rog, şezĭ şi te explică.

Eŭ nu vĕd nicĭ o situaţiune maĭ excepţională de cât adineaorĭ a D-tale faţă cu mine şi cu societatea mea. Nu suntem tot aşa de buniĭ prietenĭ acum, ca şi maĭ înainte, ca la venirea D-tale de pildă, —vizită plăcută şi pentru care'ţĭ mulţămesc!

— In adevĕr, Doamnă, dacă voiţĭ, situaţiunea este aceeaşĭ, dar eŭ nu o înţelegeam tot aşa.

(Va urma).

ca la un moment dat al vieței tale, să poți da uitărei pe acela, orĭ pe aceea, care te-a neliniștit, abătându-te din calea pe care ți-a desemnat-o clar de tot, sănătoasa ta rațiune. Eĭ dar, nu e așa, tocmaĭ atuncĭ când te crezĭ că aĭ *uitat-o* cu desăvêrșire, îțĭ revine maĭ cu putere în mintea și conștiința ta. Cenușa, dragă Alexandre, tot maĭ are o schântee. Așa și omul, maĭ are ceva din trecut, care a prins rădăcinĭ în inimă. Vezĭ tu, un gest, o întâmplare, o vorbă dulce care te-a momit și cine știe cum a fost spusă, aprinde iarășĭ flacăra iubireĭ, robindu-te din noŭ ființeĭ pe care aĭ detestat-o în atâtea rîndurĭ. Remâne ca noĭ, să ne ridicăm, de asupra tutulor tentațiunilor, să ne reculegem din slăbăciunea omenească în care ne aflăm, și să căutăm a ne da direcțiunea așa cum o pretinde dreapta noastră rațiune . . . .
. . . .

Cred, că ne-am înțeles, și că suntem destul de luminațĭ în privința aceasta.

— Așa este, respunse el, așa este, aĭ dreptate. Uite, astă-seară am învațat multe de la tine. Să fie bine înțeles, prin urmare, că din patimile și durerile altora, învățăm multe de tot, ba încă prea multe din cale afară. Am cel puțin conștiința împăcată, că a sosit momentul să mĕ vindec, păstrând toate aceste nemulțumirĭ sufleteștĭ, ca niște paginĭ rupte din marele dosar pe frontispiciul căruia stă scris: *Din viață*.

Și zicênd aceste cuvinte, cu o limpezeală de minte, care m'a uimit, mi-a strîns mâna și a plecat vesel.

Ceasurile eraŭ 12. Se făcuse târziŭ de tot, în casă începuse să se înfrigoșeze și eŭ rămăseiŭ tot singur, dar mulțumit că am trăit câte-va ceasurĭ din destăinurile sufleteștĭ, ale unuĭ prieten, de a căruia amiciție mĕ fălesc și acuma.

Am stins lampa și m'am culcat. Gândindu-mĕ la cele petrecute, am adormit de tot liniștit.

Gh Paulian.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

Temperatura: Observațiunea caseĭ **A. Menu et C-nie**, opticianĭ, Calea Victorieĭ 83, pe ziua de 1 Februarie *1893*.

Miezul nopțiĭ . . . . —2.6
7 ore dimineața . . . . . . — 1
Amiazĭ. . . . . + 4
Inălțimea barometrică . . 753
Starea ceruluĭ : bine

*

Pentru venirea în ajutorul nenorociteĭ văduve Pocorni, redacțiunea a primit următoarele sume: Alex. V. Beldimanŭ 5 leĭ, C. Jecu 2.50, N. Fleva 4 leĭ, I. C. Frîncu 1 leŭ, Lina Mihăilescu 1 leŭ, I. Tolontan 1 leŭ, G. Tecușanu 1 leŭ, Carol Schulder 50 b. Un socialist 1 leŭ, Sandu 50 b., Anonim 1 leŭ, Jiquidi 2 leĭ, I. Beloiŭ 1 leŭ, Un social-democrat 2.85. Total 24 35.

Din partea controlorilor societățeĭ mecanicilor agricolĭ am primit următoarea listă:

Rudolf Cnolloh 2 leĭ, I. Wratislafu 2 leĭ, W. Staadecker 4 leĭ, K. Schulhais 1 leŭ, Blumberg 1 leŭ, Anonim 1 leŭ, Vangeli 1 leŭ. Lupu Iliescu 50 b., Hugo Frango 50 b., A. Acsentovicĭ 50 b., E. Oknisky 50 b., Anonim 50 b., C. Dima 50 b., M. Lobel 50 b., Wilhelm 50 b., Franz Walter 50 b., Horowitz 50 b, Lanter 50 b., I. Constantinescu 50 b., C. Stefănescu 50 b., Adles 50 b., I. Baici 50 b.. Popovicĭ 50 b., C. Wolfle 50 b., Mandel 50 b., A. Popper 50 b., L. Cardaș 50 b., I. Bolton 50 b., A. Rothschild 2 l., Colli 1 l., Haluțu 1 l., I. Buiu 50 b., W. Frank si 1 l., Anonim 50 b., T. Georgescu 50 b., F. Bucker 2 leĭ., D. Zissu 1 l., C. Sontag 2 l., Goldștein 2 l., Rădulescu 1 l., Baltazaru 1 l., A. Sasu 1 l., Widek 1 l., I. Dumbach 1.50, Motor 50 b., I. Harich 2 l., C. Gabricĭ 1 l., Albert Filippini 1 leŭ. Total 51 leĭ 20 banĭ. Total general 75.55.

Redacțiunea aduce, în numele nenorociteĭ vĕduve, mulțămirĭ persoanelor carĭ aŭ contribuit la listele de subscripție și maĭ ales controlorilor societățeĭ mecanicilor agricolĭ carĭ aŭ pus atâta activitate în strîngerile de ajutoare.

*

Anunțăm lectorilor noștri căsătoria D-luĭ Doctor M. Hârsu cu D-șoara Rozalia Hornștein.

Ceremonia religioasă s'a săvêrșit la Turnu-Măgurele, în ziua de 29 Ianuarie.

Urăm tinerilor soțĭ toate fericirile.

*

In seara de 29 Ianuarie a avut loc întrunirea anuală a asociaților revisteĭ medicală *Spitalul*.

La ordinea zileĭ a fost: darea de seamă a Redactoruluĭ Administrator, care a arătat că, mersul financiar al revisteĭ este bun.

Darea de seamă a Redactoruluĭ girant, care a atras atențiunea asociațieĭ asupra importantelor lucrărĭ publicate precum: *Lecțiunile clinice ale D. prof. D. Boicescu, Calenderu și Stoicescu; studiele D. prof. dr. Babeș, Stoicescu și Rămniceanu, ale D. dr. Drugescu, Bardescu, Mirinescu cât și doctoranzilor Beldiman, N. Stoenescu, Oprescu, Manicatide și Costiniu.*

In urmă aŭ fost aleșĭ ca membrĭ Redactorĭ pe anul 1893 Domnĭ doctorĭ *Drugescu, Bardescu, Mirinescu, Besnea și Marinescu*; precum și doctoranzĭ *Beldiman, Stoenescu, N., Oprescu, Costiniu, Nedelcovicĭ, Climeanu, Carnabel, Ierimicĭ, Baroncea, Monicatide și Zigura.*

Dumnul dr. Drugescu a fost aclamat Redactor Administrator, iar D. dr. Manicatide ales ca Redactor girant.

E destul a reaminti *încă odată* că această revistă intra în al *13-lea* an al exsistenteĭ sale.

Ea face fală studenților în medicină atât în țară cât și în streinătate.

*

DIN STREINETATE

Camera din Buda-Pesta a adoptat proiectul de lege prin care se organizează o expoziție națională pontru anul 1896, dată când se va serbători și a 1.000-a aniversare a cucerireĭ maghiare.

*

Ziarul *Correspondance Militaire* din Madrid publică un articol prin care pretinde că sub ministerul Canovas se urzise o conspirațiune pentru declararea infanteĭ Isabela ca regentă a regatuluĭ pe timpul minorităței regeluĭ. Ziarul maĭ spune că maĭ mulțĭ generalĭ și oamenĭ politicĭ conservatorĭ făceaŭ parte din acest complot.

*

Ni se telegrafiază din Varșovia că în urma unuĭ ordin primit, direcțiunea căilor ferate din Sud-Vestul Rusieĭ a hotărît concediarea tutulor amploiaților polonezĭ și înlocuirea lor cu naționalĭ rușĭ.

Această mĕsură va lăsa fără existență peste 3.000 familiĭ poloneze.

*

Comitetul preparatoriŭ din Paris pentru manifestația de I-iŭ Maiŭ a decis de a nu admite în comitetul general grupurile boulangiste și de a cere celor-l'alțĭ o declarațiune socialistă revoluționară și internațională.

*

File rupte din Album

Nu se poate vorbi despre femeĭ cu o dreaptă moderațiune; se zice de dînsele saŭ prea mult saŭ prea puțin.

Rivière—Dufresny

*

Ceĭ maĭ mulțĭ bĕtrânĭ vorbesc de vêrsta lor și de moartea lor; dar puținĭ sunt carĭ vor să li se vorbească de aceste.

Et. Conilhé

*

Viața e ca focul; începe cu fum și isprăvește cu cenușe.

Victor Duruy

*

Omul este ca o vioară; numaĭ după ce i s'a rupt ultima coardă, devine o bucată de lemn.

Carmen Sylva

* * *

Un ultim cuvênt

Un tînĕr desperat de nenorocirĭ se duse la o cărturărească și o întrebă când va scăpa de ele:

— *Aĭ să suferĭ până la 28 de anĭ* — îĭ zise ea.

— *Și apoĭ?*

— *Apoĭ........ aĭ să te deprinzĭ cu ele.*

Procesul Panama

PARIS, 30 Ianuarie.—*Le Gaulois* anuță că un deputat foarte cunoscut va propune Camerii amnistierea D-luĭ Ferdinand de Lesseps.

PARIS, 30 Ianuarie. — D-niĭ Carol de Lesseps, Fontane și Cottu aŭ făcut recurs în casațiune.

Doamna Ferdinand de Lesseps, interviewată de un redactor al luĭ *Figaro*, a declarat că sĕptămâna trecută, D. Ferdinand de Lesseps avuse un acces de delir care a durat o zi; bolnavul a recăzut în urmă în amorțeala luĭ ordinară.

ROUEN, 30 Ianuarie.—Consiliul comunal a hotărît de a da cheiuluĭ Ferdinand de Lesseps numele de Boisguillert.

Ultime Informații

Prin cercurile diplomatice se vorbește, că D. Fonton, ministrul plenipotențiar al Rusieĭ, ar fi atras atențiunea serioasă a ministruluĭ de externe din Petersburg în contra delegațiuneĭ pe care o are de a îngriji de interesele supușilor grecĭ și de a gira provizoriŭ legațiunea elenă din Capitală.

D. Fonton s'ar fi plâns, că este foarte mult jenat de solicitările mareĭ finanțe greceștĭ din Capitală și de notele dese ale guvernuluĭ din Atena.

D. Fonton, se pretinde, că accentuează în special pretențiunile exagerate ale ministruluĭ de externe din Atena, care îĭ cere adeseorĭ serviciĭ de spionagiŭ.

O scrisoare a D-luĭ N. Fleva

Primim din partea D-luĭ N. Fleva, deputat al colegiuluĭ II de Prahova, următoarea scrisoare căreia ne grăbim a-ĭ face loc în coloanele ziaruluĭ nostru:

Domnuluĭ director al ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Domnule Director,

Orĭ cine a citit, reprodusă prin unele ziare, cuvêntarea mea ținută cetățenilor Ploeștenĭ, în fața statueĭ Libertățeĭ, cu ocazia triumfuluĭ de la 24 Ianuarie, a putut înțelege că cel care a reprod'o, nu știŭ cum, a comis o greșală. Eŭ zisesem că *figura, nu memoria mareluĭ cetățean privește pe Ploeștenĭ.*

Lucrul fiind o bagatelă, n'a fost relevat de nimenĭ.

Numaĭ *Constituționalul* a găsit de cuviință să se agațe de această eroare, și să toarne pe ea un articol întreg la adresa mea, intitulat un *giuvaer* și care este în adevĕr un *giuvaer* de rea credință ce animează în luptă pe ceĭ de la *Constituționalul.*

Aceasta mĕ silește să rectific în public eroarea comisă. Și de oare ce cu rea credință s'a căutat să se facă spirit contra mea, să pun și eŭ în fața publiculuĭ unul din giuvaerele *Constituționaluluĭ*.:

Cu ocazia candidatureĭ oficiale a D-luĭ Radu Văcărescu, ziarul *Lupta* a publicat un articol subscris de D. Bacalbașa și intitulat *Corupțiunea electorală*.

Ce rĕspunde la acest articol *Constituționalul?*

Stă scris negru pe alb în numĕrul sĕŭ de la 9 Ianuarie curent, următoarele:

Dar însășĭ imputarea pe care o aduce lupta regimuluĭ actual, dovedește un lucru la care organul radical nu s'a gândit, și anume că îndată ce se admite că cel ce 'șĭ pune candidatura e nevoit să cheltuiască din punga luĭ, din averea luĭ, că în acest cas, el este lăsat în voia luĭ de guvern și că alegerile sunt libere.

La această consecuință radicaliĭ gânditu-s'aŭ atuncĭ când ne aŭ făcut imputarea nefondată de care vorbim?

Ce să maĭ zic eŭ în fața acestor rêndurĭ:

Insușĭ bine-voitorul confrate al *Constituționaluluĭ*, ziarul *L'Indépendance Roumaine*, reproducênd această logică de noŭ soiŭ, adaogă: *E cam trasă de pĕr o asemenea argumentațiune.*

Iată creeriĭ, numițĭ în limbagiul *Constituționaluluĭ, creerĭ occidentalĭ* și logica ce ese din asemenea creerĭ!

Primițĭ, D-le director, asigurarea considerațieĭ mele.

N. Fleva.

Pentru mâine este convocat la palat un consiliŭ de miniștri.

Afară de miniștriĭ vor maĭ lua parte la acest consiliŭ și președințiĭ Senatuluĭ și Camereĭ, precum și cățiva înalțĭ funcționarĭ de la ministerul de finanțe și de la ministerul afacerilor streine.

De sigur că e vorba de convențiĭ comercială cu Austro-Ungaria.

D. N. Fleva va anunța în cursul sĕptămâneĭ viitoare o interpelare D-luĭ Lascar Catargiu în privința sistemuluĭ de administrație al guvernuluĭ.

D. Fleva va insista în special asupra administrațieĭ din Teleorman, Prahova, Ialomița, Vlașca, Putna și Covurluĭ.

Mâine va apare o broșură de propagandă antidinastică și republicană intitulată **Chestia republicană** *și datorită D-luĭ* **Eduard Dioghenide** *redactorul nostru.*

Broșura se va vinde pe preț de 50 banĭ și se va afla la toate librăriile și chioșcurile din Capitală, precum și la toțĭ vînzătoriĭ de ziare din provinciĭ.

Procesul dintre succesoriĭ Adamaki cu Academia Română, ce a fost deunazĭ la Iașĭ, secția I-a, s'a amânat în Aprilie viitor, pentru că D. Teodoreanu, procuror, executor testamentar, a cerut a se maĭ cita și alte rude de ale defunctuluĭ, în afără de acele chemate deja de Academie. Și acesta vedem că are se devină un proces interminabil.

In fine, la 30 Ianuarie respigêndu-se toate contestațiile, făcute contra alegerilor, ce aŭ fost adresate la ministerul de Interne, s'a ales V. Poenaru, primar; și ajutoare D. D. N. Constantiniu, M. Caracaș și A. Rodocalat; iar ca ofițer al Stăreĭ civile, s'a delegat pe D. M. Pacu, profesor.

Ernestina L. Avram
Lazăr Grün
Student în Chirurgia-dentară
Logodițĭ

Ianuarie 3893. BUZEU

MARELE CIRC ITALIAN

Director proprietar Cesar Sidoli

Luni 1 Februarie 1893

Mare reprezentațiune comică

Primul Debut al Ursuluĭ Vasilache.

Non Plus ultra!!! Vasilache calare pe cal, sare cercurĭ, baloane, tunele, etc., face pe bețivul pe cal.

Debutul al maĭ multor caĭ bine dresațĭ.

Debutul clovnuluĭ original rus Beketov cu 3 porcĭ bine dresațĭ.

Debutul clovnuluĭ August cel Prost (Luigi Feretti).

Debutul clovnuluĭ Mauricio.

Prețul locurilor: Loja 20, parchet 4 leĭ, st. I 2.50, st. II 2 leĭ, galeria 1 leŭ, militariĭ plătesc, la loje 16 leĭ, parchet 3 leĭ, st. I 2 leĭ, st. II 1,50 galeria 75. Copiĭ maĭ micĭ de 10 anĭ se bucură de prețurĭ reduse.

Inceputul la orele 8 și jumătate seara.

Rugăm pe toțĭ carĭ posedă bilete de permanență a presenta biletele la control.

Fumatul este oprit în tot interiorul circuluĭ. Este oprit cu desĕvêrșire a intra în circ cu câinĭ.

Marțĭ, mare reprezentație în beneficiul D-luĭ François Sidoli.

Cu stimă
Director-proprietar, **Cesar Sidoli.**

BIBLIOGRAFII

A eșit de sub tipar

Geografia Europeĭ partea II, de *Elena Constantinescu-Dîmbeanu* și se află de vînzare la toate librăriile și la autoară în strada Berzeĭ 135.

*

A apărut No. 2 din *Revista Critica-Literară* de sub direcția D-luĭ Ar. Densușanu și cuprinde următorul sumar:

Refrenul colindelor de Ar. Densușianu; —Un proces încheiat (notiță literară) de Ovidiu Densușianu;—Mirele cu două mirese (novelă originală) de I. Corbow — Literatura populară, poeziĭ, întrebărĭ.

TEATRE-CONCERTE

1 Februarie

Teatrul National. — Mâine, Marțĭ va juca pentru prima oară *Decepția*, comedie de Al. Dumas fiul în beneficiul D-luĭ C. Nottara.

Sala Băilor Eforieĭ. — Diseară mare bal mascat cu balul curioșilor. La orele 12 din noapte mare cuadrille *Fin de Siècle* condus de beneficientul C. Berlescu, Bufet și saloane particulare la disposiția amatorilor.

Circul Sidoli. — In fie-care seară marĭ representațiĭ.

Teatru Karageorgevicĭ. — Bal mascat.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională*.

Ultime telegrame

MARSILIA, 31 Ianuarie.—De ierĭ seară la 6 ore până azĭ la 2, s'aŭ înregistrat 35 decese, dintre carĭ 8 de boale suspecte.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 31 Ianuarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.615
Imperialul	—
Livra turcecscă	10.84
Arg. C. Pap	100—
Rubla	126 —
Anstalt	324.65
Renta perp. austr	98.90
aur „	117.90
aur ungară	115—
argint austr.	98 60
Schimb asupra Londreĭ	121.40
„ „ Parisuluĭ	48.17
„ „ Berlinuluĭ	59.35
„ „ Amsterdam	100.50
„ „ Belgieĭ	48.02
„ „ Italieĭ	46.10
Tendință	

Bursa din Berlin

De la 31 Ianuarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.26
Renta R. aur 5%	98.70
C. F. R. „	102.90
R. aur 4 %	84.40
Imprum. municipal Bucureștĭ	97.40
Rubla	214—
Disconto	191—
Schimb asupra Londreĭ	20.355
„ „ Parisuluĭ	81—
„ „ Amsterdam	168.85
„ „ Vieneĭ	167.85
„ „ Belgieĭ	80.95
„ „ Italieĭ	—
Tendință	—

Bursa din Paris

De la 31 Ianuarie 1893.	Francĭ
Renta franc. 4½ la sută	106 60
„ „ 3 „ „	98.17
„ R. aur 5 „ „	100—
„ Italiană	91 82
„ Ungară 5	96.18
Ext. Esp	61⅜
Imprum. grecesc.	326 —
Bancă otomană	587.18
Datoria unif. Egipt	500 31
Loturĭ turceștĭ	93.75
Cec asupra Londreĭ	25.145
Schimb asupra Vieneĭ	205.62
„ „ Amsterdam	206.50
„ „ Berlinuluĭ	121.87
„ „ Belgieĭ	5/32
„ „ Italieĭ	4
Tendință	—

Bursa din Londra

De la 31 Ianuarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	99—
Banca română	6¾
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.31
„ „ Berlin.	20.52
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 31 Ianuarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3 %	98.16
italiană	91.97
Banca otomană	588.12
Tendință	—

Bursa din Francfort

De la 31 Ianuarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98 90
„ „ „ 4%	84.50

MERSUL TRENURILOR

Plecarea din Bucuresti

Orele		SPRE
5.35	dim.	Giurgevo Constantinopole.
7.00	„	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Pășcanĭ, Iașĭ, Slănic (Prahova).
7.30	„	Piteștĭ, Craiova, R.-Vâlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vĕrciorova.
7.45	„	Ploeștĭ, Predeal, Viena, Paris.
7.55	„	Giurgiu.
8.10	„	Piteștĭ, Têrgoviște, C.-Lung, Roșiorĭ, T.-Măgurele.
8.30	„	Ciulnița, Slobozia, Feteștĭ, Călărașĭ,
8.50	„	Ploeștĭ, Predeal, Doftana, Brașov.
11.45	„	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ, R.-Sărat, Mărășeștĭ.
2.50	seara	Piteștĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgoviște
4.03	„	Piteștĭ, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).
4,40	„	Ploeștĭ, Predeal, Brașov, Focșanĭ.
5.25	„	Giurgiu.
5.50	„	Piteștĭ, Têrgoviște, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).
9.00	„	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ, Tecuciŭ, Bârlad, Vasluĭ, Iașĭ, Hușĭ.
10,05	„	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Roman, Pășcanĭ, Iașĭ, T.-Ocna, Piatra-N.
11,05	„	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ.

Sosirea în Bucuresci

Orele		DE LA
5.30	dim.	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galațĭ.
7.15	„	Iașĭ, Pășcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeștĭ
8.05	„	Iașĭ, Hușĭ, Tecucĭ, Mărășeștĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeștĭ.
10.05	„	Titu (Mixte).
10.45	„	Giurgiu.
11.40	„	Paris, Vienne (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgov. Piteștĭ.
12.20	seara	Brașov, Predeal, Ploeștĭ, Focșanĭ.
12.55	„	Craiova, Piteștĭ, C.-Lung, Têrgoviște.
3.50	„	Constantinopole, Giurgiu (Express-Orient).
5.10	„	Tecucĭ, Mărășeștĭ, Galațĭ, Brăila, Ploeștĭ.
5,35	„	Călărașĭ, Feteștĭ, Slobozia, Făureĭ.
7.20	„	Giurgiu.
7.35	„	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vâlcea, Piteștĭ.
8.20		T. Măgurele, Roșiorĭ, C.-Lung, Têrgoviște, Piteștĭ.
3.35	„	Brașov, Predeal, Doftana, Ploeștĭ, Slănic (Prahova).
9.15	„	Paris, Vienne, Predeal, Ploeștĭ.
9.55	„	Iașĭ, Pășcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focșanĭ, Galațĭ, Brăila, Ploeștĭ
10.55	„	Paris, Vienne, Vêrciorova, Piteștĭ (Train-Eclair).

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24